592/00

Den 17. april 2000 blev i sag nr. 51.423:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Østifterne Forsikring gs.
Nørre Farimagsgade 64
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Østifterne Forsikring gs., klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret, herunder over størrelsen af den erstatning, som selskabet har betalt til modparten efter uheldet.

Klagerens bil var impliceret i et færdselsuheld den 5/6 1999. Modpartens bil blev totalskadet ved uheldet, og erstatningen for bilen blev opgjort til 11.000 kr.

Af klagerens anmeldelse fremgår: "Jeg havde lige kørt en runde på den offentlige parkeringsplads, da jeg observerede, at en bil var ved at bakke for at køre væk. For at komme ind til parkeringspladserne igen skulle jeg bakke 3 – 4 meter. Jeg kikkede over skulderen og i bakspejlet for at konstatere, om der var nogen bag ved mig. Da dette ikke var tilfældet begyndte jeg at bakke. Ligesom jeg bremsede for at køre fremad og svinge til højre ind til parkeringspladserne lyder der et lettere bump bagfra. Jeg konstaterer at en person er kommet ud bagved mig på min venstre side fra et privat område over fortovet. Der var mange mennesker overalt både på fortovet og vejen, hvilket muligvis har forhindret modparten i at se, jeg var ved at bakke, siden han kørte ud. Yderligere skal nævnes, at det var regnvejr."

Modparten har ikke beskrevet uheldet i sin skadeanmeldelse.

Selskabet har på grund af mangelfulde oplysninger om uheldet ligedelt ansvaret mellem klageren og modparten.

Klageren gør gældende, at modparten er ansvarlig for uheldet, og gør endvidere gældende, at modparten har fået repareret ældre skader på sin bil. I taksatorrapporten har klageren overstreget de skader, der - efter klagerens vurdering - ikke hidrøre fra uheldet, og klageren gør herefter gældende, at skaden på modpartens bil kunne være repareret for 6.818,76 kr.

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 20/10 1999 anført: "**Sagsfremstilling.** Klageren har bilforsikring (betingelser P101002) i vort selskab omfattende ansvar og kasko. Den 9. juli 1999 modtog vi en anmeldelse af en skade, der var sket den 1. juni 1999. Af anmeldelsen fremgår, at vor forsikringstager stødte sammen med en anden bil, og at der skete skade på blinklys og kofanger på modpartens bil. Modparten har ligeledes indgivet skadeanmeldelse, men denne er uden oplysninger om det faktiske forløb. Efter det for os oplyste, har modparten ikke kasko-forsikret. … Som følge af de mangelfulde oplysninger om uheldet foretog vi en ligedeling af erstatningsbeløbet. … Af en i anledning af sagen udfærdiget notat af 11. august 1999 fra politiassistent A.H. fremgår, at hun er af den opfattelse, at klageren helt eller delvist har anerkendt skylden for skaden. … **Vore bemærkninger.** Skaden på modpartens bil er opgjort i overensstemmelse med sædvanlig praksis, og der foreligger en detaljeret redegørelse for, hvorledes erstatningsbeløbet er fremkommet. Klagerens påstandsbeløb ses ikke dokumenteret, og vi må fastholde, at vor erstatningsopgørelse er korrekt.!

Klageren afviser, at han har anerkendt skylden for skaden og fastholder, at alene modparten er ansvarlig.

Nævnet udtaler:
Modparten har i sin skadeanmeldelse ikke beskrevet uheldet, og nævnet finder derfor, at ansvarsspørgsmålet må afgøres alene på grundlag af klagerens oplysninger.

Nævnet lægger til grund, at klageren, der først var kørt forbi indkørslen til parkeringsområdet, bakkede for at komme ind på dette og i den forbindelse stødte sammen med modparten, der kørte ud fra privat indkørsel, og at færdselsuheldet skete ”ligesom jeg (klageren) bremsede for at køre fremad”, jf. klagerens skadeanmeldelse.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at en retsafgørelse vil resultere i en for klageren gunstigere ansvarsfordeling end den, selskabet har foretaget.

Selskabet har i øvrigt i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator, og nævnet har ikke på basis af de tilvejebragte oplysninger grund til at antage, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, eller at taksatoren ved opgørelsen i øvrigt har valgt en dyrere reparationsmåde end nødvendigt. Herefter, og da størrelsen af erstatningen for modpartens totalskadede bil heller ikke kan kritiseres,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard